

2003:4 Interpellation av Kristina Axén Olin (m) om skattetrycket och skattesystemet

Sverige har världens högsta skatter. Det hade vi redan innan årsskiftet. I och med de skattehöjningar som socialdemokrater i Stockholms stad och Stockholms läns landsting nu genomfört ökar skattebördan för stockholmarna ytterligare.

Alla stockholmare betalar nu efter skattechocken på 1:80 vid årsskiftet 29 kronor och 70 öre av varje intjänad hundralapp i kommunal- och landstingsskatt på inkomster över grundavdragsnivån.

En stockholmare som tjänar 25 000 i månaden har fått en kommunalskattehöjning med 118 kronor i månaden och en landstingsskattehöjning med 307 kr i månaden. Totalt 425 kronor mindre – varje månad – att bestämma själv över.

Innan samma stockholmare fått sin lön har hennes arbetsgivare redan betalat 33% i arbetsgivaravgifter. Företagets lönekostnad är 33 205 kr varav 8 205 direkt försvinner i skatt.

Av bruttolönen på 25 000 kronor går 7 031 kronor i kommunalskatter, 17 kronor i statlig inkomstskatt, 1 750 kronor i pensionsavgift. Därtill ges en skattereduktion p.g.a. pensionsavgiften på 1 312 kr. Nettolönen blir 17 515 kronor.

Av nettolönen går en betydande del i mervärdesskatt (moms) när lönen används. Beräknat på genomsnittskonsumtionen betalar samma stockholmare 3 433 kronor i mervärdesskatter per månad.

Stockholmaren som har en månadslön på 25 000 i månaden betalar sammanlagt 19 123 kronor i skatt per månad och får själv 14 082 kronor. För stockholmaren innebär det att den totala skatt hon betalar är 58% av vad arbetsgivaren betalade för hennes arbete. I detta exempel har det inte tagit hänsyn till fastighetsskatten. Bor stockholmaren i exemplet i ett gammalt hus i ex. Västerort blir den totala skatten betydligt högre.

Av de 19 123 kronorna som stockholmaren betalar i skatt går cirka 41% till olika former av bidrag och transfereringar (Dvs. pensioner, A-kassa, KAS,

bostadsbidrag, socialbidrag och en hel del andra bidrag och subventioner. Dvs. i huvudsak tillbaka till skattebetalarna).

Endast cirka 28% går till skolan, vården och omsorgen. Uppgifterna i räkneexemplet ovan kommer från www.skattefakta.com

Det svenska skattesystemet och skattetryckets tyngd är utformat så att den enskilda har en ytterst liten rådighet över sin inkomst. Beroendeställningen till det offentliga blir markant. Möjligheterna att själv välja andra alternativ vad gäller disposition av arbetstid, skola, förskola, äldreomsorg och motsvarande än de alternativ som är offentligt subventionerade – och offentligt reglerade – är försvinnande små.

Svensken och stockholmaren är beroende av politiska beslut i en utsträckning som inte har sin motsvarighet i något annat demokratiskt land. Därmed beskärs svenskens och stockholmarens frihet också hårdare än i något annat land.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Anser borgarrådet att Sveriges och Stockholms höga skattetryck är rimligt?
2. Anser borgarrådet att det är rimligt att en så stor del som drygt 40% av skatterna går till olika former av transfereringar och endast cirka 28% till vård, skola och omsorg?
3. Vore det inte bättre om stockholmaren fick behålla en större del av sin inkomst?
4. Vilka åtgärder är borgarrådet beredd att vidta för att stoppa rundgången i skatte- och transfereringssystemet?

Stockholm den 15 januari 2003

Kristina Axén Olin